Lågkonjunkturen drabbar Owen

År 1822 drabbade en allvarlig lågkonjunktur hela Europa men framför allt Sverige. Owen hade inte kunnat bygga upp någon egen förmögenhet och hans verkstad var beroende av nya beställningar för att kunna fortsätta produktionen. I januari 1825 skickade Samuel Owen ett brev till Kungl. Maj:t som beskrev hans svåra ekonomiska situation. För att ge sina arbetare fortsatt sysselsättning, skrev han, hade han satsat på att förbättra och utvidga ångbåtssjöfarten i Sverige. Detta var förklaringen till att tillverkningen vid hans verkstad år 1823 uppgick till drygt 121 000 riksdaler banko. I det lån han fått från Manufakturdiskontfonden ingick inte de kostnader han lagt ner på själva fartygen, skrev han utan att ange hur stora dessa var.

Samuel Owen hade under 1824 utnyttjat en lånerätt som uppgick till 46 500 riksdaler. Enligt de vanliga reglerna skulle Owen detta år betala tillbaka 33 998 riksdaler. Han såg ingen möjlighet att snabbt betala ett så högt belopp. Om han fick vänta tills sjöfarten började kunde han kanske sälja ett eller flera av sina ångfartyg, men i januari var detta omöjligt. Han hoppades dock på att intäkterna 1825 åter skulle stiga och angav i sitt brev att det redan fanns beställningar till ett belopp av 60 000 riksdaler.

Det Owen nu bad om var inte något nytt understöd utan bara att få anstånd med inbetalningen till Manufakturdiskontfonden. Han skriver att erfarenheterna av ångbåtssjöfartens värde i England och Nordamerika borde få stor tillämpning i den svenska kustfarten och på landets sjöar, strömmar och kanaler. Det skulle vara beklagligt, skrev han, om den man som infört denna nya inrättning i Sverige skulle falla offer för sin håg att vara verksam och nyttig på detta område.

Owens ansökan skickades till Kommerskollegium som i ett välvilligt svar menade att det kunde hända att de andra fabriksidkare, som hade rätt till lån ur Manufakturdiskontfonden, inte behövde utnyttja sina lånerätter helt och hållet. Ett anstånd kunde därför vara rimligt tills det var klart hur stora hans intäkter under året skulle bli.

Behovet av stöd för Samuel Owens verksamhet togs senare också upp i riksdagen. År 1829 föreslog den att han skulle få en ordentlig lindring av sitt lån från Manufakturdiskontfonden. Riksdagen ansåg också att Owen borde få en årlig gratifikation på 2 000 riksdaler banko, vilket Karl XIV Johan beslutade i december 1829.[115]

Teknisk utbildning på 1820-talet

Efter påtryckningar från industrifolk beslöt Kungl. Maj:t den 18 maj 1825 att inrätta ett Teknologiskt institut i Stockholm, en föregångare till Kungl. Tekniska Högskolan. Detta institut ersatte den mekaniska skola som Kungl. Lantbruksakademien hade haft ansvar för sedan 1813. Det fick också ansvaret för samlingarna i Kungl. Modellkammaren med undantag för lantbruksmodeller och fiskeredskap.